

ПСАЛОМЪ 67.

(Пророко увѣренъ че Богъ го закрълюва, изпълнилъ се е ѿ радость свѣтла, и молисе за да го благослава Богъ до вѣка.)

ИЯ ТЕБЕ, Господи, положихъ надеждѣ: дано не быхъсе посрамилъ никога.

2 Ради справедливостъта Твоя избави ма, и освободи ма: преклони камъ мене ухото Твое, и спаси ма.

3 Бжди ми мѣсто крѣпко, за да прикѣгнѣвамъ секога: Ты си распредѣлилъ да ме спасешъ, защото утверждѣнїе мое и прикѣжище мое Ты си.

4 Боже мой, избавима ѿ силѣ нечестива, ѿ ржка законопрестѣпна и неправедна.

5 Защото Ты (си) упованїе мое, Господи Боже: дерзновенїе мое ѿ младость моя.

6 На Тебе се подтвзрдихъ ѿ чревето: Ты (си) покровъ мой ѿ внстренностите на-майка ми: въ Тебе (ще бжде) секога пѣнїето мое.

7 Както чрдовище быхъ въ мнозина: но Ты (си) крѣпко прикѣжище мое.

8 Нека се напзанатъ устата ми (ѿ) пѣнїето Твое, (ѿ) славата Твоя, на всакъ день.

9 Не отфзрили ме во время старости: когато всквдѣкѣ силата моя, не встави ме.

10 Защото неприѣтелите мои говорятъ за мене: и онїа които пригледѣватъ на дшата ми, совѣтѣватъсе заеднѣ.

11 И казѣватъ: Богъ го е вставилъ: погнете и фанетего, защото не свѣществва (никой) да го оттзрве.

12 Боже, не отдалечисе ѿ мене: Боже мой, прикзрзай на помощь моя.

13 Нека се посраматъ, нека се истребатъ не-